

ESTE CRUCEA O POVARĂ PENTRU TINE?

Dumnezeu a pus o cruce pe umerii tăi. Ți-ar face plăcere să te eliberezi de această povară apăsătoare? Știi că numai cei mândri vor să facă aceasta? Ei cred că nu au nevoie de cruce, dar cei umili știu ce mare nevoie au de ea. Tu poți să alegi: crucea poate să apese asupra ta dacă nu vrei să te apleci sub ea. Dar ea poate deveni ușoară și poate să-ți aducă bucurie dacă lauzi binecuvântarea pe

care ți-o va aduce.

De dragul bucuriei tale veșnice ți-a dat ție Domnul crucea, poart-o cu demnitate și nădejde.

*Iertarea-I fără plată, deplină
Obținută la cruce de-al nostru Salvator
Și-o dă oricărui suflet ce o cere
Și se-ncrede în Domnul și-al lui ajutor.
Amin.*

Mercea Simion

**„Cei ce cunosc Numele Tău se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!”
(Psalmi 9:10)**

„VINO ÎNAINTE DE IARNĂ...” 2 Timotei 4:21

În Eclesiastul cap. 3, putem citi, “că toate lucrurile își au vremea lor.” Însă pentru cel nemântuit vremea cea mai potrivită pentru întoarcerea sa cu fața spre Dumnezeu, este ASTĂZI !

*A mai trecut un an, e gata să se stingă,
Și vara sufletului tău e dusă!*

*De ce nu-L lași pe Domnul să te-atingă
Cu mântuirea Sa, ce-n față ți-este pusă?*

*În mintea ta e-o luptă-nverșunată...
Și inima ți-e plină de-ndoieli.*

*Dar pune-le în mâna Domnului odată!
Și nu mai face-atâtea socoteli!*

El totul a plătit la cruce!

*Te cheamă semnul cuielor din palmă.
Tu nu te uiți cum viața ți se duce?*

De ce mai stai? Vino 'nainte de iarnă.

*De ce nu vii cu inima deschisă?
Nu mai lăsa ca nepăsarea să se-aștearnă.*

*Și nu mai ține mintea ta închisă,
Ci vino-acum! Vino 'nainte de iarnă.*

*De n-ai curaj să vii în fața Lui, smerit
Nu aștepta păcatele să-ți șteargă!
El la Calvar și pentru tine a murit!
Nu amâna! Vino 'nainte de iarnă.*

*Crezi cu tărie în puterea ta de-acum?
Ești ca un fir slăbuț de iarbă.
Nu-l refuza! Și nu prefăce totu-n scrum!
"Caută de vino înainte de iarnă"...*

Sorin Zah

**Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
**„La Domnul este scăparea: binecuvântarea
Ta să fie peste poporul Tău.”
(Psalmi 3:8)**

**PULSUL Bisericii Creștine Baptiste
Biruința**

An XV, Nr. 731 din 30 noiembrie 2014

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **O sfântă bucurie**

pag. 4 **Vino înainte de iarnă**

TU CE SCUZĂ AI?

„„Și Isus i-a răspuns: „Un om a dat o cină mare și a poftit pe mulți. La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: „Veniți, căci iată că toate sunt gata.” Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se dezvinovățească. Cel dintâi i-a zis: „Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.” Un altul a

zis: „Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog.”“

(Luca 14:16-19)

Dumnezeu cunoaște pe deplin cauzele nefericirii noastre. El știe din ce motive suntem mereu în căutarea împlinirii sufletesti care nu vrea să se lase găsită.

El cunoaște natura umană păcătoasă, careia îi este imposibil să ajungă prin forțe proprii la împlinire și fericire. Din acest motiv, Dumnezeu nu a rămas insensibil față de neîmplinirile noastre.

În baza milei și dragostei Sale necondiționate, El ne-a pregătit o mântuire desăvârșită prin Isus Cristos, Fiul Său, astfel încât toți aceia care vor îndrăzni să creadă în El, să poată fi beneficiarii acestei lucrări minunate.

Mântuirea îi aparține în întregime lui Dumnezeu, fiind asemănătoare cu un ospăț mare, pregătit până în cele mai mici detalii ca să-și primească oaspeții. Ceea ce mai rămâne de făcut, este ca toți aceia care primesc invitația, să o onoreze, cu bucuria că se

[Continuare pag. 2](#)

numără printre fericiții privilegiați ai ospățului.

Într-un mod cu totul surprinzător, deși invitația este atât de onorantă și vine pur și simplu ca o favoare, există oameni care o tratează cu indiferență, ba chiar refuză invitația la ospăț cu ostentație și scuze lipsite de substanță.

Pentru că invitații inițiali (evreii), au respins chemarea la ospățul mântuirii oferite de Dumnezeu, El își îndreaptă invitația către toți aceia care pot face diferența între ceea ce sunt în prezent și ceea ce pot fi în clipa în care acceptă invitația Domnului.

Nu întâmplător, invitația stăpânului s-a îndreptat spre săraci, ciungi, orbi și șchiopi, adică spre cele mai defavorizate categorii sociale ale vremii respective.

Toți acei oameni își cunoșteau perfect statutul și au priceput foarte bine că sunt beneficiarii unei invitații a harului și prin urmare s-au grăbit să o onoreze.

În acest fel, era limpede pentru toată lumea că ospățul, adică invitația la mân-

ture, trebuie tratat ca maximă prioritate, cu duh de smerenie, cu simțul urgenței și înțelegerea că aceasta este o acțiune a harului lui Dumnezeu.

Scuzele, indiferent de natura și conținutul lor, sunt de prisos. Pierzătorii sunt cei care în loc să pornească deja spre locul ospățului, caută să scorească tot felul de scuze, care nu vor face decât să-i nefericească pe ei înșiși.

Astfel că, în timp ce casa este plină, ospățul în toi și bucuria invitațiilor deplină, specialiștii în scuze au ajuns să-și dea seama că refuzând invitația au făcut cea mai păguboasă alegere din viețile lor.

Nu doar din viața lor, ci din viețile lor, pentru că alegând să refuze mântuirea, își pierd și viața de aici, dar mai ales o pierd și pe cea de dincolo.

Tu cum de nu ai onorat încă invitația mântuirii? Care este scuza ta?

pastor Daniel Chereji

OSFÂNTĂ BUCURIE

În străngerile noastre laolaltă, la închinare și rugăciune conștientizăm noi întotdeauna că facem acesta în semn de recunoaștere că ISUS HRISTOS este DOMNUL și MÂNTUITORUL și că EL este acolo, în mijlocul nostru și facem aceasta în baza autorității Sale recunoscând tot ce este El și în ascultare de cuvântul Său? Realizăm noi că însuși Împăratul Împăraților fiind printre noi, chiar Împărăția lui Dumnezeu este în lăuntrul nostru (**Luca 17:20, 21**) sau aceasta este irelevant pentru noi?

Știind că Dumnezeu ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui,

(**Coloseni 1:13**) am fost strămutați în această Împărăție încă de atunci de când ne-am pocăit și am fost mântuiți. Deși nu este crezută de lume, Împărăția lui Dumnezeu este neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt (**Romani 14:17**) și ea poate fi văzută numai în viața credincioșilor care îi sunt loiali Domnului.

În aceste vremuri, fiecare credincios în Domnul are privilegiul de a trăi permanent realitatea bucuriilor mai înainte amintite prin călăuzirea și puterea Duhului Sfânt. Amin

Magdaș G.

Continuare din pag. 1

„Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Isus.”
După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”
(Faptele apostolilor 4:29-31)

Îmi aduc aminte de rugăciunile și pasiunea bisericii în vremea comunistă, plină de putere și curaj, rugăciuni prin care se făceau minuni, cele mai mari minuni, oameni mântuiți, scoși din tot felul de patimi, botezuri de zeci de persoane o dată. Ne punem întrebarea: ce s-a întâmplat? Nu mai are Dumnezeu putere, s-a plictisit Domnul să mai facă minuni sau a obosit El cumva? Totuși eu sunt convins că nu! Albert Einstein spunea: *"sunt două feluri de a-ți trăi viața: unul - de a crede că nu există miracole iar altul că totul este un miracol"*. Cred totuși că libertatea ne-a adus cu ea pe lângă harul de a ne închina liberi și un mare pericol, acela de a avea o pocăință mediocră, ne-a transformat în creștini mediocri. Mediocritatea aceasta ne face sensibili, irascibili, poate de multe ori neiertători, cu credința cât se poate de mică, comozi, cu lipsa de inițiativă, Doamne iartă-ne! Oare de ce am devenit astfel, ce s-a întâmplat, de ce am acceptat diluția așa ușor? Bineînțeles vom da vina pe diavol, pe influențele vestice, pe rebeliunea tinerilor... Haide-ți totuși să nu dăm vina decât pe noi, și uitându-ne la exemplul protopărinților noștri și a primilor creștini, haideți să ne revizuim viața, să nu pierdem esența, să sporim în creștere spirituală, în rugăciune și vestirea Cuvântului, să fim gata de acțiune oricând,

să credem în minuni.

Mi-e drag de cei ce vin din lume și se pocăiesc într-un mod real și autentic, sunt plini de sevă, cu dragostea dintâi. Sunt adevărate minuni, oameni ce nu L-au cunoscut real pe Dumnezeu, acum sunt transformați în oameni noi, transformați din oameni ai păcatului și destinați spre moarte veșnică, în fii de Dumnezeu, iar noi de multe ori, aș zice eu din invidie, le stingem duhul, devenim pompieri spirituali "lasă că are să le treacă repede", să nu le stingem bucuria și elanul, să căutăm să ne recăpătăm flacăra ce odată ardea cu putere pentru cauza Lui Hristos. Primii creștini s-au rugat, au cerut Domnului lucruri mari și Dumnezeu le-a răspuns.

Ce te face să fii altfel, să nu ceri lucruri mari din mâna Domnului? Poate te rogi de multă vreme pentru cineva drag ție și nu vezi nici o schimbare, nu ai nici un semn, poate de luni, ani, îi tot vorbești de Domnul și nu ascultă, poate vrei să fii mai bun și nu reușești... Nu dispera, Domnul la momentul potrivit îți va răspunde rugăciunilor tale.

Frate și soră, tânăr și tânără, dacă vezi că ți se stinge flacăra nu turna apă pe mucul ce fumegă încă, aprinde-te din nou prin rugăciune și Cuvânt lasă flacăra Duhului Sfânt să te aprindă din nou să arzi pentru Hristos! Vestește-l pe Hristos cu îndrăzneală, căci dacă trăim pentru Domnul trăim și dacă murim pentru Domnul murim, deci fie că trăim fie că murim noi suntem ai Lui, și cine ne va smulge din mâna Lui? **„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strămtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabbia?”** (**Romani 8:35**)

Dacian Morar